

Перелік використаних джерел інформації

1. Єфремов В.С. Планування діяльності промислового підприємства: підручн. / В.С. Єфремов. – К.: Скарби, 2002. - 336 с.
2. Лисенко В.А. Управление текущими затратами предприятия // БИЗНЕС ИНФОРМ. - 2000. - N21-2. - С.105-110.
3. Мокроусова Т. О. Фактори підвищення ефективності використання матеріально-технічних ресурсів / Т.О. Макроусова // Формування ринкових відносин в Україні. – 2005. - №5. – С. 279-288.
4. Посилкіна О.В., Толочко В.М. Фінансова діяльність хіміко-фармацевтичних підприємств: Підруч. для студ. вищ. фармац. навч. закладів / За ред. В.М. Толочка. —Х.: Вид-во НФАУ: Золоті сторінки, 2001. —536 с.

Купчик І.П., Посилкіна О.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Формування і управління інвестиційним потенціалом фармацевтичного підприємства

Розвиток будь-якої компанії пов'язаний з динамікою інвестиційних процесів, структурним та якісним оновленням виробництва. Тому будь-які дослідження, пов'язані із сумністю та основними поняттями інвестиційного процесу, проблемами формування і розвитку інвестиційного потенціалу, проблемами формування інвестиційного портфелю, вибором форм інвестування та методів управління цими процесами, є, безумовно актуальними.

Різні дослідники визначали категорію «інвестиційний потенціал підприємства», відповідно до окремих аспектів вивчення її реалізації та формування. Проаналізувавши вищенаведені визначення дефініцій «інвестиційний потенціал підприємства», можна виділити два підходи до його розуміння. Перший базується на розумінні даного виду потенціалу як ресурсної сукупності, а другий – на можливості використання ресурсів. Отже, інвестиційний потенціал підприємства можна представити як сукупність усіх можливих ресурсів, як власних так і залучених, які можуть бути використані для проведення та реалізації інвестиційної діяльності підприємства та можливостей їх ефективного використання.

Процес формування інвестиційного потенціалу підприємства відбувається під впливом як екзогенних, так і ендогенних чинників, що є свідченням його взаємозв'язку з усіма елементами економічної системи.

Провівши науково-методичний аналіз літератури, ми визначили, що основними факторами розвитку інвестиційного потенціалу є: 1) доходність, платоспроможність та

фінансова стійкість підприємства у довгостроковому періоді; 2) економічний стан та знаходження підприємства у визначеній фазі життєвого циклу; 3) обсяг та ефективність інвестицій, оскільки, чим більший обсяг інвестицій та вищий рівень їх доходності, тим більшим є інвестиційний потенціал підприємства; 4) інвестиційна активність господарюючого суб'єкта, тобто діяльність підприємства з залучення внутрішніх та зовнішніх інвестицій та їх ефективного використання; 5) спроможність підприємства ефективно використовувати залучені у розвиток підприємства інвестиції, можливість підвищувати їх ефективність; 6) зростання віддачі відносин власності, збільшення прибутку підприємства та його працівників, що дозволяє підвищити якість людського капіталу; 7) стан та розвиток внутрішнього та зовнішнього інвестиційного середовища.

Як будь-який процес розвиток інвестиційного потенціалу відображають певні параметри, які наведено на рисунку.

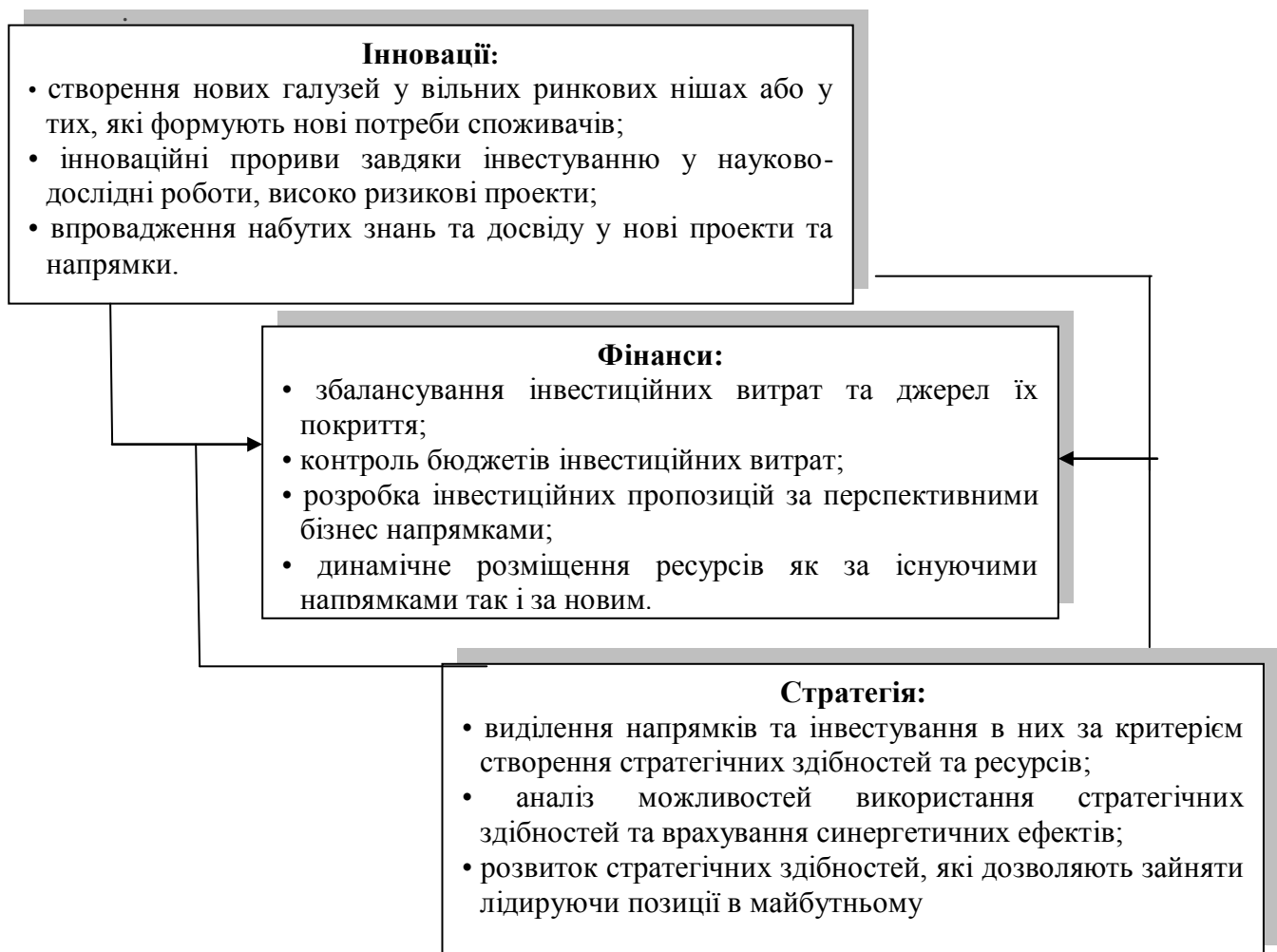

Рис. Параметри розвитку інвестиційного потенціалу

Отже, розвиток та ефективність функціонування інвестиційного потенціалу забезпечується лише у взаємозв'язку із інноваційним потенціалом підприємства. Стратегічний розвиток інвестиційного потенціалу підприємства повинен передбачати ефективне управління впровадженням сучасних наукових досягнень в практику господарювання, який реалізується через інноваційну діяльність

Маслова О.П., Банзекуливахо М.Ж.

Полоцкий государственный университет, Полоцк, Беларусь

Формирование наступательно-оборонительной стратегии ОАО «Полоцкий молочный комбинат»

Формирование стратегии - одна из важнейших функций управления организацией, которая представляет собой процесс выбора целей организации и путей их достижения. При выборе стратегии необходимо иметь в виду, что новые стратегии, как в традиционных отраслях, так и в новых сферах бизнеса, должны соответствовать накопленному потенциалу организации.

Существует большое множество видов стратегий развития организации. Оборонительная стратегия по важности и значимости занимает почётное место среди ведущих популярных стратегий развития организации. В тоже время конкурентоспособность организации почти всегда достигается в результате успешного использования наступательной стратегии. Использование наступательных стратегий отечественными предприятиями, в особенности на внешних рынках, объясняется, прежде всего, экспортной ориентацией белорусской экономики. В силу того, что большинство организаций не обладают значительными финансовыми ресурсами, наиболее целесообразно применять только некоторые формы наступательные стратегии такие, как партизанские атаки, обходные маневры, наступления на слабые стороны конкурентов.

Стратегическое управление ОАО «Полоцкий молочный комбинат» направлено на достижение поставленной перед ним задачи в изменчивых условиях внешней среды без принципиальной потери устойчивости. Ключевым направлением стратегического развития ОАО «Полоцкий молочный комбинат» является поддержание высокого технического уровня производства. Главной задачей предприятия является финансовое оздоровление и повышение конкурентоспособности [1].

Для успешного поддержания конкурентоспособности ОАО «Полоцкий молочный комбинат», с одной стороны, должен на голову опережать соперников, предпринимая одно